

Magyarország

Országjelentések az emberi jogok tiszteletben tartásáról – 2007

<http://www.state.gov/g/drl/rls/hrrpt/2007/>

Kiadta az Egyesült Államok Külügyminisztériuma (Bureau of Democracy, Human Rights, and Labor)

2008. március 11.

A Magyar Köztársaság egy többpártrendszerű, parlamentáris demokrácia körülbelül 10 millió lakossal. A törvényhozói hatalmat az egykamarás Országgyűlés gyakorolja. A köztársasági elnök, akit az Országgyűlés választ államfővé, jelöli miniszterelnöknek a többségi párt vagy koalíció jelöltjét. 2006 áprilisában Gyurcsány Ferenc és szocialista-liberális koalíciója került újra hatalomra szabad és tisztességes választások során. A polgári hatóságok összességében hatékonyan felügyelték a biztonsági erőket.

A kormány általában tiszteletben tartotta állampolgárai emberi jogait; azonban néhány területen maradtak még problémák. Voltak hitelt érdemlő beszámolók arról, hogy a rendőrség túlzott erőt alkalmazott a gyanúsítottakkal szemben, és az állami tulajdonú médiában továbbra is tetten érhető volt a kormány iránti elfogultság. A korrupció érzete növekedett az év során a végrehajtói és törvényhozói szervezetekben. Az antiszemitizmus megnyilvánulásai, beleértve a vandalizmust, folytatódtak. A nők és gyermekek elleni erőszak, csakúgy mint a szexuális zaklatás problémája továbbra is jelen volt, ahogyan az emberkereskedelem is. A romák elleni diszkrimináció az oktatásban, lakáshoz jutásban, foglalkoztatásban és a szociális szolgáltatások elérésben továbbra is széleskörűen folytatódott.

AZ EMBERI JOGOK TISZTELETBEN TARTÁSA

1. rész: Emberi élet és méltóság védelméhez való jog, ideértve az alábbi cselekedetekkel szembeni védelmet:

a. Az élettől való önkényes vagy törvénytelen megfosztás

Nem érkezett arról jelentés, hogy a kormány vagy annak megbízottai önkényes vagy törvényellenes emberölést követtek volna el.

b. Eltűnés

Nem érkezett jelentés politikailag motivált eltűnésről.

c. Kínzás, illetve egyéb kegyetlen, embertelen, vagy lealacsonyító bánásmód vagy büntetés

A törvény tiltja az ilyen cselekményeket; mindazonáltal az államtól független szervezetek (NGO-k) továbbra is jelentették, hogy a rendőrség zaklatást, illetve túlzott erőszakot alkalmazott gyanúsítottak ellen, különösen romák esetében. Az év folyamán némileg ismét növekedtek a romák rendőrségi túlkapásokra vonatkozó bejelentései, bár az NGO-k ezt a növekedést a romák ilyen bejelentésekre irányuló hajlandósága növekedésének tudják be.

Az év első hat hónapja alatt a Legfőbb Ügyészség feljegyzései szerint az állampolgárok 309 rendőri rossz bánásmódra vonatkozó hivatalos panaszt és 71 kihallgatás közbeni erőszakra vonatkozó panaszt nyújtottak be. A panaszok 20 eljáráshoz vezettek az előbbi és két eljáráshoz az utóbbi vád alapján. Az NGO-k állítása szerint a panaszok nagy részét roma és egyéb sötétebb bőrszínű személyek tették; azonban az adatvédelmi követelmények miatt statisztika nem volt elérhető.

December 10-én a Fővárosi Ügyészség bűncselekmény és bizonyíték hiányában lezárta 5 rendőrrre vonatkozó vizsgálatát, akik állítólag május 4-én megtámadtak egy 21 éves nőt. Erre válaszként a nő panaszt nyújtott be a Fővárosi Ügyészségen. Az ügy az év végén még függőben volt.

Az év folyamán az ügyészség hat Heves megyei roma férfi vádját vizsgálta ki, miszerint egy június 23-i igazoltatás során rendőri visszaélés áldozatai lettek. Az év végén még nem volt elérhető információ a vizsgálat státuszával kapcsolatban.

Áprilisban a Katonai Ügyészség megbírságolt négy börtöntisztet, és közülük kettőt le is fokozott, mert 2006. októberében Kecskeméten megverték négy 16 éves fiatal.

A rendőrség viselkedése a 2006. októberében történt nagyméretű kormányellenes demonstrációk és zavargások kezelésében továbbra is aggodalmat okozott. Ezen események során 326 demonstráló és 399 rendőrségi személy sérült meg, továbbá egy vizsgálati bizottság kritizálta a rendőrséget a gumilövedékek és egyéb nem megfelelő eszközök igénybe vétele miatt. Az Országgyűlés június 25-én olyan törvényt fogadott el, mely 2008. január 1-től megtiltja a gumilövedékek használatát. A Társaság a Szabadságjogokért (TASZ) állítása szerint a rendőrségnek nem volt engedélye a 2006. októberi demonstrációk során a gumilövedékek használatára, arra csak 2006. december 6-án kaptak hivatalos engedélyt.

Az ügyészség 180, rendőrtisztet érintő vizsgálatot kezdeményezett a 2006. szeptemberi és októberi zavargásokkal kapcsolatban. 16 ügyet továbbítottak a bíróság felé, 150 ügyet zártak le vádemelés nélkül, és hetet utasítottak el. Ez utolsó hét ügy még függőben volt az év végén. Négy, a Magyar Helsinki Bizottság (HHC) által képviselt ügy, mely a demonstrálók és rendőrök közötti kölcsönös erőszak vádját foglalta magába, még megoldatlan volt az év végén. Egy ügyben az áldozat elismerte, hogy sörösüvegekkel dobálta meg a rendőröket, mielőtt azok őrizetbe vették és állítólag súlyosan bántalmazták. A három másik ügyben a demonstrálókra vonatkozó rendőrségi vizsgálatokat bizonyíték hiányában lezárták. Év végén három rendőr elleni ügy volt a bíróságon, és egy volt az ügyészi nyomozati szakban.

Az év folyamán mind az öt rendőrt felmentették, akiket 2005-ben két Tolna megyei roma férfi megverésével vádoltak.

A börtönök és fogvatartó intézetek körülményei

A börtönfeltételek általánosan megfeleltek a nemzetközi normáknak, és a kormány engedélyezte független emberi jogi megfigyelők látogatásait.

A börtönök túlszűfoltsága problémát jelentett, de az előző évhez képest csökkent; a fogvatartottak száma a befogadóképesség 2006. évi 158 százalékáról 132 százalékra esett vissza. Szeptember 28-án 14.815 személy töltött szabadságvesztést vagy volt

őrizetbe véve. 3931 előzetes letartóztatásban lévő személyt tartottak fogva rendőrségi fogdában, illetve túlnyomó többségüket börtönben.

Az év elején az Európa Bizottság Kínzás Megelőzésére létrehozott Tanácsa (CPT) meglátogatta a szegedi börtönt, ahol a fogvatartottak 80 százaléka hosszú büntetést tölt kiemelkedően súlyos bűncselekményekért. Június 28-án a CPT nyilvánosságra hozta jelentését a börtön különleges őrizeti részlegére vonatkozóan, amelyet a dokumentum szerint nem a rendeltetésének megfelelően használtak. Olyan fogvatartottakat tartottak itt, akik veszélyt jelentettek a börtön biztonságára, ami azt eredményezte, hogy a hatóságok túlzott korlátozásokat alkalmaztak a fogva tartottakkal szemben, amelyek 2006. októberét követően még szigorúbbá váltak egy szökési kísérletet követően. A CPT jelentésére válaszul a hatóságok megszüntették a 2006. október után bevezetett korlátozásokat, és jelezték, hogy igyekezni fognak az egységet a terveknek megfelelően működtetni. De megállapították, hogy csak abban az esetben tudnak teljesen a CPT javaslataival összhangban működni, amennyiben a különösen veszélyes fogvatartottakat speciális biztonsági egységbe helyezhetik, de ilyen, eddig pénzügyi okokból nem állt rendelkezésre.

A HHC szerint a börtönök túlszűfolttsága súlyos ágynemű-, törölköző- és ruhahiánnyal, valamint nem megfelelő orvosi ellátással járt együtt. Az egészségügyi létesítmények és mellékhelyiségek szintén szegényesek voltak; néhány börtönben a mellékhelyiségek nem voltak elkülönítve a lakótértől. Sok rendőrségi fogda nem rendelkezett mellékhelyiséggel; a világítás és szellőzés nem volt megfelelő.

A HHC jelentette, hogy öt látogatást végzett különböző börtönökben az év során.

d. Önkényes letartóztatás vagy fogvatartás

A törvény tiltja az önkényes letartóztatást és fogvatartást, és a kormány általánosságban betartotta ezeket a tilalmakat; azonban a HHC egy olyan hullámról számolt be, amelynek során "nem kellően megalapozott" bírósági döntések alapján engedélyezték személyek 72 órán túl történő fogvatartását a 2006-os demonstrációk idején. A megmozdulások alatt 220 személyt tartóztattak le. Az ügyészek kérték a bíróságokat, hogy engedélyezzék a 220 letartóztatottból 172-nek a bírósági felülvizsgálat előtt az általában engedélyezett 72 óra helyett az azt meghaladó ideig tartó fogvatartását. A bíróságok 145 esetben beleegyeztek ebbe (és további 12 személyt háziőrizet alá helyeztek). Azonban a másodfokú bíróság csak 31 esetben hagyta jóvá a meghosszabbított fogvatartást.

A rendőrség és a biztonsági szervek szerepe

A Magyar Köztársaság Rendőrsége (MKR) felelős, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium irányítása alatt, a törvények végrehajtásáért és a rendfenntartásért országsszerte. A megyei főkapitányságok közvetlenül az Országos Rendőrfőkapitányság alá vannak rendelve. A városi rendőrség a megyei főkapitányság alá van rendelve és helyi hatáskörrel rendelkezik. 3 szervezet létezik az MKR-en belül, mindhárom országos illetékességgel rendelkezik: A Köztársasági Őrezred, a Nemzeti Nyomozóiroda és Rendészeti Biztonsági Szolgálat (REBISZ), melyek feladatkörébe tartoznak a terrorizmusellenes és csapaterőt igénylő feladatok. Év végén a Határőrség egyesült az MKR-rel.

Az év során a rendőrség számos bűncselekménybe keveredett, köztük korrupcióba, lopásba, rablásba, nemi erőszakba, vesztegetésbe és emberrablásba, ami súlyosan aláásta a végrehajtási szervezetekbe vetett közbizalmat. Az ezeket követő botrányok májusban az országos rendőrfőkapitány, a budapesti rendőrfőkapitány és a REBISZ parancsnokának menesztéséhez vezettek. Az igazságügyi- és rendészeti miniszter lemondott. Még ugyanabban a hónapban a Nemzetbiztonsági Hivatal (NBH) vezetője is lemondott a titkosszolgálatot és a nemzetbiztonsági szolgálatokat érintő botrányokat követően. A miniszterelnök a posztjáról távozó, állampolgári jogok biztosának helyettesét nevezte ki az új igazságügyi- és rendészeti miniszterré.

A hatóságok számos rendelkezést vezettek be, mellyel a rendőrségi fellépés javítását kívánták elérni. Az MKR-n belül egy 10 rendőrből álló belső mobil egységet hoztak létre. Az egységet arra készítették fel, hogy bárhol az országban felügyelje a rendőri cselekmények törvényességét. Május 22-én az MKR bevezetett egy ingyenesen hívható telefonszámot, amit a polgárok a rendőrségi visszaélések bejelentésére használhatnak.

Az ügyészek és bíróságok folytatták a vizsgálatokat számos rendőrségi visszaéléssel kapcsolatos állításra vonatkozóan, a 2006. szeptemberi és októberi kormányellenes demonstrációkkal és zavargásokkal összefüggésben. A vizsgálatok 23 vádemeléshez vezettek. Az ügyészek azt mondták, hogy az MKR legfelső vezetése segítette vizsgálataikat, de az alacsonyabb beosztású tisztek nem segítettek az eljárást.

A törvénysértésben bűnösnek talált rendőrök büntetése közé tartozik a megrovás, elbocsátás és bűnvádi eljárás. A rendőröket általában felfüggesztik, amíg a visszaélésre vagy korrupcióra vonatkozó vizsgálat zajlik ellenük. A rendőrségi jelentések szerint a súlyos törvénysértésben bűnösnek talált rendőrök többségét elbocsátják. Az év folyamán 28 rendőrt ítélték el korrupció miatt; 14 lett felmentve.

Más megfigyelők azonban, köztük a HHC részéről Kádár András, azt állítják, hogy a büntetlenség kultúrája létezik a rendőrök között, akik bajtársiasságból nem hajlandók társuk ellen felhozott vádakot kivizsgálni. Áprilisban az Emberi Jogok Európai Bírósága (ECHR) bírálta Magyarországot, amiért nem vizsgálta ki egy külföldi személy rendőri brutalitásra vonatkozó panaszait.

Januárban az MKR főkapitánya életre hívta a Papp Bizottságot, mely elnökéről, Papp Károly dandártábornokról kapta nevét, hogy értékelje a 2006. októberi demonstrációk idején nyújtott rendőri teljesítményt. A bizottság jelentése a demonstrációk alkalmával tapasztalt rendőri fellépést "szakszerűtlennek, felkészületlennek és rosszul tervezettnek" nevezi. A bizottság súlyosan kritizálta a rendőri vezetést, kiemelve a kötelező azonosítószámát viselésének hiányát néhány rendőr esetében; számos törvénytelen parancsadást a tömeg felosztatására; és bizonyos eszközök törvénytelen használatát (pl. gumilövedékek, könnygáz, bilincs, kardlappal adott ütések). A jelentésben megfogalmazott erős kritika ellenére egyetlen magas beosztású rendőrtisztet sem vontak fegyelmi eljárás alá, és számos, a Papp-jelentésben megemlített rendőrt később előléptettek.

Szeptember 11-én a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa meghozta első elmarasztaló ítéletet a 2006-os demonstrációkkal kapcsolatban, elítélve egy rendőrt túlzott erőszak alkalmazásáért. A bíróság 20 hónap, három évre felfüggesztett, szabadságvesztésre

ítélte a vádlottat egy tüntető ujjának eltöréséért, miután az már meg volt bilincselve és a földön feküdt. Mind az ügyészi, mind a védői oldal fellebbezett a döntés ellen.

Év végén az MKR lezárta vizsgálatát az MKR egyik belső weblapjával, a Holduvarral kapcsolatosan, melyre számos rasszista és romaellenes megjegyzés volt feltöltve. A bejegyzésekről két rendőr tájékoztatta a hatóságokat 2006-ban. Az intranetes fórumon rasszista megjegyzéseket tevő rendőröknek részt kellett venniük egy konfliktuskezelési tréningen, és a vezetőség szigorúbb szabályokat vezetett be a fórum felhasználói számára.

Letartóztatás és fogvatartás

A törvény előírja a hogy a rendőrség, ügyészség vagy a bíróság által kiállított letartóztatási parancs szükséges rendőrség számára letartóztatás foganatosításához. Letartóztatás esetén a rendőrségnek röviden tájékoztatnia kell a gyanúsítottat az ellene felhozott vádról és a büntető törvénykönyv irányadó szakaszairól.

A rendőrség előállíthat egy személyt, amennyiben a személyt bűncselekmény elkövetés közben tetten érik, vagy ha valakit "bűncselekmény elkövetésével gyanúsítanak". Az előállítás nem tarthat tovább nyolc vagy (kivételes esetekben) 12 óránál. Ha azonban az előállított személy nem tudja személyazonosságát igazolni, és veszélyt jelenthet a közbiztonságra, akkor 24 órán keresztül "közbiztonsági okból fogva lehet tartani". A rendőrség és az ügyészség elrendelhet 72 órás bűnügyi őrizetet, amennyiben a gyanúsítottat tetten érték és személyazonossága nem állapítható meg, vagy az előzetes letartóztatásfeltételei fennállnak. Amennyiben a bíróság nem rendeli el 72 órán belül az előzetes letartóztatást, a személyt szabadon kell engedni. Az ügyész jogosult kérelmezni a bíróságtól az előzetes letartóztatást, amennyiben a Büntetőeljárásról szóló törvényben szereplő feltételek fennállnak, úgymint az elrejtőzés veszélye vagy az eljárás akadályoztatása.

A gyanúsítottat tájékoztatni kell a védőhöz való jogáról. A védő képviselete kötelező, ha a vádlott:at öt év vagy annál hosszabb szabadságvesztéssel büntethető bűncselekmény elkövetésével vádolják; fogva tartják; süket, vak, vagy kóros elmeállapotú; nem beszél magyarul; egyéb okból képtelen személyesen védekezni; fiatalok; vagy anyagi helyzeténél fogva kéri védő kirendelését. Amennyiben védő részvétele kötelező, a vádlottat tájékoztatni kell arról, hogy amennyiben három napon belül nem bíznak meg védőt, akkor a vizsgáló hatóság fog kirendelni számukra.

Az év első hat hónapjában a Legfőbb Ügyészség szerint 2435 személy volt előzetes letartóztatásban és fogvatartási idejük átlagos hossza 122 nap volt.

A törvény anyagi kárpótlást biztosít azon személyek számára, akiket fogva tartottak de később felmentettek.

NGO-k jelentései szerint roma származású személyek gyakrabban voltak előzetes letartóztatásban, mint nem romák.

A legtöbb esetben a törvény engedélyezi a fogva tartott személyek számára (beleértve az előállítottakat is), hogy értesítsék hozzátartozóikat vagy másokat a letartóztatásukról, kivéve, ha az értesítés veszélyeztetné a vizsgálatot. Amennyiben

az őrizetes nincs abban a helyzetben, hogy éljen ezzel a jogával, a rendőrség köteles megtenni az értesítést. NGO-k tájékoztatása szerint ezen rendelkezés nem minden esetben volt betartva.

e. Független és pártatlan igazságszolgáltatáshoz való jog

A törvény és az alkotmány biztosítja független és pártatlan bírói eljáráshoz való jogot, és a kormány általában tiszteletben tartotta a bírói testület függetlenségét.

A bírósági eljárások általában elhúzódnak, ami csökkenti az igazságszolgáltatás hatékonyságát.

Bírósági Eljárások

A törvény gondoskodik az független és pártatlan igazságszolgáltatáshoz való jogról és a független bírói testület teljes körűen biztosítja ezen a jog érvényesülését.

A perek általában nyilvánosak, de a néhány esetben a bírák zárt tárgyalást rendelhetnek el, a vádlott, illetve a sértett védelme érdekében. Esküdtszékrendszer nincs, a bírók a végső döntéshozók. A bírósági eljárás általában inkább nyomozati, mintsem vádelvű. A vádlottakat ártatlannak tekintik mindaddig, amíg bűnösségük nem bizonyított, és joguk van védőügyvédhez a büntetőeljárás minden fázisában. Rászorulóknak számára kirendelt védő jár, bár a kirendelt védőkről általában azt gondolják, hogy átlagon aluli teljesítményt nyújtanak.

A bírósági eljárások hossza változó, halasztások a néhány hónapostól egészen az egy évesig gyakoriak voltak. A vádlottak a tanúkhöz kérdést intézhetnek, és saját maguk is állíthatnak tanúkat, illetve benyújthatnak bizonyítékokat. Hozzáférhetnek az állam által birtokolt releváns bizonyítékokhoz.

Az emberi jogi és roma szervezetek állításai alapján a romák egyenlőtlen bánásmódban részesültek a bírósági eljárások során.

Januárban bevezettek egy olyan mediációs eljárást, amely lehetővé teszi az elkövető és a sértett részére, hogy öt év szabadságvesztésnél súlyosabban nem büntetendő cselekmények kompenzációjára vonatkozóan egyezséget kössenek. A mediációs egyezség nem állapíthat meg szabadságvesztést, kizárólag kompenzációt vagy egyéb (nem-pénzügyi) jóvátételt állapíthat meg.

A katonai büntetőeljárás a civil büntetőeljárást követi, és a tárgyalás nemzetbiztonsági vagy morális alapon zárt lehet. Minden ügyben az ítélethirdetésnek nyilvánosan kell zajlania. Civileket nem állíthatnak katonai bíróság elé.

Politikai foglyok és őrizeteseik

Politikai foglyokról vagy őrizeteseikről nem érkeztek információk.

Polgári bírósági eljárások és jogorvoslatok

Polgári ügyekben független és pártatlan bírói testület ítélezik. A törvény szerint az emberi jogok sérelméért per kezdeményezhető; azonban az ilyen esetekben

kiszabott büntetés gyakran túl kis mértékű ahhoz, hogy elrettentse a törvénysértőt. Az év során a Nemzeti és Etnikai Kisebbségek (NEKI) Jogvédelmi Irodája sikerrel nyújtott be négy ügyet az Egyenlő Bánásmód Hatóságához (ETA) a foglalkoztatás körében elkövetett diszkrimináció gyanúja miatt. A NEKI jelezte, hogy forrásaik hiánya akadályozta meg őket abban, hogy több ilyen ügyet képviseljenek.

f. Magánélet, a családi élet, a magánlak vagy a levéltitkok megsértése

A törvény tiltja az ilyen tetteket, és a kormány általában tiszteletben tartotta ezen tilalmakat.

2. Rész – Az emberi szabadságjogok tiszteletben tartása

a. A szólás és sajtó szabadsága

A törvény biztosítja a szólás és a sajtó szabadságát, és a kormány a gyakorlatban teljes mértékben tiszteletben is tartotta ezeket a jogokat, azonban bizonyos vádak szerint az állami tulajdonú média politikailag elfogult volt.

Magánszemélyeknek joguk volt megtorlás nélkül nyilvánosan vagy zárt körben kritizálni a kormányt, és a kormány nem próbálta megakadályozni a kritikákat a politikai összejövetelek felügyelete által; ugyanakkor magánszemélyeket, köztük újságírókat, felelősségre lehet vonni rágalmazásért vagy mások által tett rágalmazó nyilatkozatok publikálásáért. A rágalmazás bűncselekmény. A hivatalos személyek hivatkozhatnak a rágalmazás törvényi tényállására, hogy kompenzációt követeljenek személyüket, illetve jó hírnevüket ért sérelmekért. A bíróság elítélte Thürmer Gyulát a Magyar Szocialista Munkáspárt elnökét és hat munkatársát rágalmazásért, miután Thürmer Gatter László Városi Bírósági Elnök egy 2005-ös döntését politikailag motiválnak nevezte. A TASZ fellebbezett a döntés ellen, és az ügy év végén még folyamatban volt.

December 5-én Orbán Viktor, a fő ellenzéki párt, a Fidesz elnöke, akit a TASZ képviselt, megnyert egy pert a Fővárosi Ítéltáblán az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium ellen. A bíró helybenhagyta az elsőfokon eljáró bíróság döntését, miszerint Orbán törvényes politikai kritikát fejtett ki, amikor egy televíziós interjúban azt állította, hogy 2006. október 23-án politikai nyomás és irányítás állt a tüntetők ellen elkövetett rendőri fellépés mögött.

Október 29-én az Országgyűlés elfogadta a polgári törvénykönyv kisebbségi csoportokat a gyűlöletbeszéd ellen védő módosítását. Sólyom László államfő azonban nem írta alá a törvényjavaslatot, azt állítva, hogy az aránytalanul korlátozná a szólás szabadságát. Ezt követően megfontolásra továbbította azt az Alkotmánybíróságnak. A TASZ támogatta ezt a döntést. A bíróság döntött az ügyben az év végéig.

A törvény tiltja bizonyos szimbólumok nyilvános használatát, köztük a horogkeresztet, a sarló-kalapácsot, a vörös csillagot és a nyilaskeresztet, mint a II. világháború magyar fasiszta kormányához kötődő szimbólumot. A "gyűlöletkeltés" szintén bűncselekmény, amennyiben az fizikai támadást provokálhat.

Februárban az NBH munkatársai felkeresték a Magyar Nemzet két újságíróját Szilvássy György titkosszolgálatért felelős tárcanélküli miniszter házának építési

területén tett látogatásukkal összefüggésben. Egy belső vizsgálatot követően az NBH jelentése arra a következtetésre jutott, hogy az újságírók kihallgatásának megalapozott oka volt, de eközben több belső szabályt is megszegtek. Májusban ezen események következményeként az NBH vezetője elbocsátotta a műveleti igazgatóját belső szabályok megszegéséért.

Év végén egy másodfokú bíróság elé került az az ügy, miszerint 2006. júniusában a rendőrség zaklatott két fotóriportert, akik egy futballmeccset követő utcai verekedést dokumentáltak. A Fővárosi Ügyészség bizonyíték hiányában már korábban lezárta a vizsgálatot az év folyamán, de a felperesek fellebbeztek az ítélet ellen.

A független média aktív volt és korlátozások nélkül közvetíthetett eltérő nézeteket.

Az állami tulajdonú rádió- és televízió állomások 18 százalékos részesedést szereztek a médiapiacból. Politikai programjaik általában a kormányt támogató nézeteket helyezték előtérbe.

Az Országos Nemzeti Rádió és Televízió Testület törvényesen felelős mind a közszolgálati, mind a kereskedelmi műsorszórásért, valamint a licenszek és frekvenciák kiosztásáért. A testület, amelynek elnökét a köztársasági elnök és a miniszterelnök közösen jelöli ki, hat tagból áll. A tagokat a kormányzó és ellenzéki politikai pártok jelölik az országgyűlésben képviselt arányuknak megfelelően. A testület felügyeli a hírközlést, hogy biztosítsa valamennyi politikai párt részére az egyenlő elbánást; azonban az ellenzéki pártok továbbra is azt állítják, hogy az állami tulajdonú média hírszolgáltatása elfogult a kormány irányában.

A kormányzati titoktartási törvény megsértése bűncselekmény; azok az újságírók, akik titkosnak minősített információkat adnak ki, nagy valószínűséggel bírósági eljárással kell, hogy számoljanak. Augusztusban, miután a rendőrség nyolc éves börtönbüntetéssel fenyegette meg őket, valamennyi média visszautasította egy, a Nemzetbiztonsági Hivatalból származó, kiemelten titkos dokumentum publikálását, amit névtelenül juttattak el hozzájuk. Decemberben Haraszi Miklós az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet sajtószabadságért felelős képviselője kritizálta a minősített információk újságírók által történő felfedésére vonatkozó szabályozásokat.

November 17-én a rendőrség letartóztatott két újságírót, akik egy illegális tüntetésről tudósítottak, és órákon keresztül fogvatartották őket anélkül, hogy kapcsolatba léphettek volna külső személlyel. Vezető nemzeti és nemzetközi emberjogi NGO-k és újságíró-szervezetek tüntettek a letartóztatás ellen, melyet a sajtószabadság megsértésének és az emberek információhoz való joga megsértésének tartottak. Az MKR törvényesnek és szakszerűnek nevezte a letartóztatást, mivel a riporterek elvegyültek a tüntetők között egy bejelentés nélküli, azaz illegális tüntetésen. A Budapesti Rendőrfőkapitányság továbbá megbírságolta az újságírókat fejenként körülbelül 232 dollárra (40.000 forintra) "hatóságnak való ellenszegülés" vétségéért. Mindkét újságíró fellebbezett, és az ügyet a Központi Kerületi Bíróság vizsgálja felül.

Az internet szabadsága

Nem voltak kormányzati korlátozások az Internethez való hozzáférésre vonatkozóan, sem pedig jelentések, miszerint a kormányzat figyelte volna az e-maileket vagy

internetes chat-szobákat. Egyének és csoportok békésen kifejezhetik nézeteiket az interneten, e-mailen keresztül.

Szintén nem érkezett információ arról, hogy a kormányzat akadályozná a bizonyos weboldalak elérését. A World Internet Project nemzetközi szervezet jelentése szerint a háztartások 35 százaléka rendelkezik internet-hozzáféréssel, ami 14 százalékos növekedést jelent 2006-hoz képest.

A miniszterelnök utasítása alapján az Igazságügyi- és Rendészeti Minisztérium megkísérelte korlátozni a szélsőjobb oldali weboldal, a kuruc.info elérését. Az oldal rendszeresen publikált antiszemita anyagokat, valamint a magasrangú állami tisztségviselők telefonszámait. Mivel a weboldal egy külföldi szerveren fut, a kormánynak nincs hatásköre azt korlátozni úgy, mintha az egy hazai szerveren lenne.

Tudományos szabadság és kulturális események

Nem volt semmilyen kormányzati korlátozás a tudományos szabadságra vagy kulturális eseményekre vonatkozóan.

b. A Békés gyülekezés és egyesülés szabadsága

Gyülekezés Szabadsága

Az alkotmány és a törvények biztosítják a gyülekezés és egyesülés szabadságát, és a kormányzat teljes mértékben tiszteletben tartotta ezt a jogot.

Az egyesülési jogról szóló törvény előírja, hogy a szervezők legalább három nappal korábban tájékoztassák a rendőrséget az általuk szervezett rendezvényről, valamint elvárja, hogy a rendőrség oszlasson fel minden előzetes bejelentés nélkül tartott rendezvényt. A résztvevők 15 napon belül kérhetnek bírósági felülvizsgálatot.

Március 19-én a széleskörű nyilvános kritikát és a HHC egy hivatalos panaszát követően a budapesti rendőrség eltávolította a kordont, mely megakadályozta, hogy az Országgyűlés épülete előtti történelmi és szimbolikus téren tüntetéseket szervezhessenek. Az Országgyűlés körül olyan védőkorlátot állítottak fel a 2006. októberi zavargások követően, mely a tér nagy részét elzárta. A korlátok eltávolítását követően számos tüntetést tartottak a téren incidens nélkül.

Februárban az Alkotmánybíróság megsemmisítette a Budapesti Önkormányzat 2006. októberi döntését, mely a hatóságok előzetes hozzájárulásához kötné közterület használatát. Az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a Fővárosi Önkormányzat nem írhat elő további korlátozásokat a gyülekezési jogról szóló törvény szabályaihoz.

November 22-én a Budapesti Rendőrfőkapitányság kibocsátott egy hivatalos bocsánatkérést a "Lelkiismeret 88" elnevezésű szervezet vezetőjének és 31 tagjának, amiért 2003-ban nem engedélyezték nekik, hogy a korábbi miniszterelnök otthona előtt tüntessenek. A Fővárosi Bíróság 2005-ben elmarasztalta a Rendőrséget; az ítéletet egy, a rendőrség és a csoport által kötött egyezség követte, mely bocsánatkérést és kártérítést írt elő.

Júliusban az ECHR bírálta a magyar hatóságokat, amiért 2002-ben feloszlattak egy tüntetést. A hatóságokat nem értesítették előre a tüntetésről, ahogy az elő van írva, de az relatíve kis létszámú volt és a bíróság ítélete szerint egy ilyen gyülekezés feloszlata, kizárólag a szükséges előzetes értesítés hiánya miatt, a résztvevők egyéb törvénytelen tevékenységre utaló magatartása nélkül a békés gyülekezés aránytalan korlátozását jelenti.

Az egyesülés szabadsága

Az alkotmány és a törvények biztosítják az egyesülés szabadságát, és a kormányzat általában tiszteletben tartotta ezt a jogot.

December 17-én az ügyészi hivatal a Magyar Gárda elnevezésű félkatonai szervezet törvénytelenége mellett foglalt állást és lépéseket tett arra vonatkozóan a bíróságoknál, hogy feloszlassák; az ügy folyamatban volt az év végén. A Magyar Gárdát a szélsőjobboldali párt, a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom hozta létre az év folyamán, válaszként arra, hogy a 2006. októberi eseményeket követően a miniszterelnök nem volt hajlandó lemondani, valamint válaszként a kormányzat súlyos megszorító intézkedéseire. Június 18-án, a bíróság bejegyezte a Magyar Gárdát, mint hagyományörző és a kulturális egyesületet. Felháborodást keltett azonban, hogy a szervezet, közleménye szerint, felkészítené tagjait a lőfegyverek használatára, valamint hogy a náci-korszakot idéző egyenruhát viselnek (lásd a 2. c részt).

c. A vallásszabadság

Az alkotmány és a törvények biztosítják a vallásszabadságot, és a kormányzat teljes mértékben tiszteletben tartotta ezt a jogot.

Nincs államvallás és a törvény szerint valamennyi bejegyzett vallási csoportot ugyanazok a jogok illetik meg. A négy "történelmi" vallás (katolikus, református, evangélikus és zsidó) hívei a lakosság 95 százalékát teszik ki, és a vallási csoportoknak járó állami támogatások 93 százalékát kapják.

A Legfelsőbb Bíróság nyilvántartása szerint áprilisban 355 bejegyzett vallási csoport létezett.

A nyilvántartásba vételhez a vallási csoportnak nyilatkozatot kell beterveznie a megyei bíróságra, melyben kijelentik, hogy legalább 100 taggal rendelkeznek. A bíróság határozza meg, hogy az új csoport bejegyzése megfelel-e az alkotmányos és törvényes követelményeknek.

Az év folyamán a kormány tovább szorgalmazta mintegy 300 egyházi tulajdonú ingatlan visszajuttatásának ügyét, amelyet egy 2005. szeptemberi kormányhatározat tett lehetővé. Ezen határozat szerint az egyházak felgyorsíthatják a kárpótlási tárgyalásokat és 2006. végéig lezárhatják kérelmeiket, szemben a korábbi, 2011-re kitűzött időponttal. Három egyház (a katolikus, a zsidó és a Budai Szerb Ortodox Egyház) alkalmazta ezt az új eljárást. Sem a Református, sem az Evangélikus Egyház nem választotta a gyorsított eljárást. A két Protestáns Egyháznak 260 függőben lévő ügye maradt az év végén, összesen 25.2 millió USD (4,5 milliárd forint) értékben.

Novemberben a kormány, a Zsidó Kárpótlási Világszervezet, és a Zsidó Matriális Igények Németországgal Szemben konferenciája szerződést kötött, miszerint a kormány átutal 21 millió dollárt a Magyarországi Zsidó Örökség Közalapítvány számára kárpótlásul az örökös nélküli maradt zsidó tulajdonú javakért.

Társadalmi visszaélések és diszkrimináció

A zsidó populáció becsült száma 80.000 és 100.000 közé tehető, azaz kevesebb, mint a népesség 1 százaléka. Az év során az antiszemita incidensek, köztük a vandalizmus folytatódtak. A zsidó közösség képviselői szerint 2006-hoz képest nőtt az antiszemita megnyilvánulások száma, különösen a kormányellenes tüntetések alkalmával tapasztalt súlyos verbális támadások. A Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége (MAZSIHISZ) a növekedést azzal hozta összefüggésbe, hogy az antiszemita csoportok kihasználják az ország gazdasági nehézségei miatti széleskörű társadalmi elégedetlenséget. A sajtó szintén jelentékeny figyelmet szentelt az év során az antiszemitizmus problémájának.

Június 28-án tüntetők betörték a Klubrádió stúdiójába Debrecenben egy élő adás alatt, és megtámadták a Népszabadság egyik zsidó származású újságíróját. Az áldozatot fejbevágták és azt mondták neki, hogy menjen vissza Izraelbe. Számos tüntető kiabált trágárságokat és lengette az Árpádsávós zászlót, amit gyakorta a szélsőjobboldallal hoznak összefüggésbe. A jelentések szerint a helyszínen jelenlévő rendőri egységek nem avatkoztak be. Nem érkezett hír arról, hogy a hatóságok vádat akartak volna emelni az elkövetők vagy a rendőrség ellen.

Nyár végén a Magyar Gárda megalakulása súlyos aggodalmat keltett a zsidó közösségekben. Az első 56 "gárdista" avatása, akik az ország második világháborús fasiszta rezsimével kapcsolatba hozható szimbólummal díszített egyenruhát viseltek, a Magyar Gárda elleni tüntetéshez vezetett, melyet támogatott a Nagy Imre Alapítvány, a Magyar Antifasiszta Liga és mások. A beiktatási ceremónia alatt a Gárda zászlaját megáldotta egy katolikus pap, egy evangélikus és egy református lelkész. A Katolikus Püspöki Konferencia és a Magyar Református Egyház is azt állította, hogy az egyházi személyek nem egyházukat képviselték, és a Evangélikus Egyház elindított egy vizsgálatot az evangélikus lelkész részvételével kapcsolatban. A Zsidó Világ és Európai Kongresszus vezetői a MAZSIHISZ mellett kérték a miniszterelnököt, hogy biztosítsa, hogy a Magyar Gárda nem fenyegeti a magyar zsidókat. Gyurcsány miniszterelnök és mind az öt parlamenti párt bírálta a Magyar Gárda szervezetét.

Sajtóhírek szerint szeptemberben ismeretlen vandálok antiszemita szlogeneket festettek egy mobil Holocaust emlékkiállításra Budapest határain kívül. Gödöllő városának rendőrsége azt mondta, hogy a célpont egy vasúti vagon volt, mely 2006. áprilisa óta volt kiállítva szerte az országban.

A MAZSIHISZ elnöke, Feldmayer Péter, azt tanácsolta a zsidóknak, hogy saját biztonságuk érdekében maradjanak otthon március 15-ei nemzeti ünnep alkalmával. Más prominens zsidó vezetők azonban kritizálták Feldmayer megjegyzéseit, azt állítva, hogy jelentősen eltúlozta a veszélyt. Bár néhány ünneplő Budapest belvárosában kiabált antiszemita szlogeneket, tettelegességről nem érkeztek jelentések.

Az antiszemitizmus kérdése feltűnően sokat szerepelt a pártpolitikai viták alkalmával az év során. Egy, a The Times brit napilapban március 2-án megjelenő interjúban Gyurcsány miniszterelnök azt állította a Fidesz elnökéről, Orbán Viktorról, hogy "hasznot húz az antiszemitizmusból a kormány modernizációs programjainak kisiklására irányuló kísérletéhez". A Fidesz válaszában közölte, hogy a párt sosem támogatta az antiszemitizmust. Augusztus 31-én egy ötpárti sajtókonferenciát terveztek annak érdekében, hogy bizonyítsák a Magyar Gárdával szemben meglévő többspárti konszenzust, ami azonban vitába torkollott arról, hogy létezik-e párt, amely elfogadja az antiszemita elemek támogatását vagy manipulálását politikai előnyökért.

A kormány kifejezte aggodalmát a történelmi "Árpádsávós zászló" nyilvános bemutatása felett is, melynek modernkori története, illetve használata összefonódik a második világháborús fasiszta kormánnyal. A miniszterelnök azt kérte, hogy a tüntetők ne használják a zászlót a tüntetések alatt, tiszteletben tartva a halottakat és a Holocaust túlélőinek fájdalmát. A Fidesz elutasította a kormány aggodalmát, emlékeztetve arra, hogy az Árpádsávós zászló egyike az ország 23 történelmi zászlajának. A Fidesz azt is megjegyezte, hogy az Árpádsávós zászló, abban a formában, ahogy az megjelent a jobboldali gyűléseken, nem szimbolizálta a második világháborús időszak Nyilaskeresztes Pártját, mivel hiányozott belőle a nyilaskereszt szimbólum (melynek használata törvényellenes).

Augusztus 28-án egy jól ismert magyar blogger nyíltan kifejezte antiszemita nézeteit, a TV2, az ország két fő kereskedelmi csatornájának egyike, egyik reggeli talk show-jában, ahol vendégként szerepelt. A csatorna vezetése bocsánatot kért és megígérte, hogy ezentúl nagyobb gondot fordít majd a meghívottak kiválasztására.

A magántulajdonban lévő hetilap, a Magyar Demokrata és a Magyar Fórum folytatta antiszemita cikkek megjelentetését.

Számos szélsőjobboldali magyar nyelvű weboldal működött, köztük sok nyíltan antiszemita. Az NGO-k jelezték, hogy a kormány figyelemmel kísérte ezen oldalak tartalmát, hogy érvényesítse az olyan szimbólumok, mint a horogkereszt, sarló és kalapács, vörös csillag és a nyilaskereszt nyilvános megjelenésére vonatkozó tilalmat.

A Rendőrség szerint 287 alkalommal jelentettek vandalizmust vagy rongálást zsidó, illetve keresztény tulajdon ellen (37 templom elleni és 250 temető elleni) az év során, összehasonlítva a 2006-ban előfordult 387 és a 2005-ös 216 esettel. A rendőrség és a vallási eljárók állítása szerint ezek az incidensek fiatalok által elkövetett vandalizmus eredményei, nem pedig a vallási intolerancia megnyilvánulásai.

Nem volt előrelépés a Budapest legnagyobb zsidó temetőjében 2005-ben megrongált 130 sír rendőrségi vizsgálatában.

Részleteket lásd a 2007-es Nemzetközi Vallási Szabadság Jelentést.

d. Mozgásszabadság, kitelepítettek, menekültek és hontalanok

A törvény gondoskodik a mozgás szabadságáról az országhatáron belül, a külföldi utazáshoz, emigrációhoz és a hazatelepüléshez, és a kormány teljes mértékben tiszteletben tartotta ezeket a jogokat. A kormány együttműködött az Egyesült

Nemzetek Szervezetének Menekültekért felelős Különmegbízottjával (UNHCR) és egyéb humanitárius szervezetekkel a kitelepítettek, menekültek, visszatérő menekültek, menedékjogot kérő személyek, hontalanok és egyéb aggodalomra okot adó helyzetben lévő személyek segítése és védelme érdekében.

A törvény nem ad lehetőséget erőszakos kitelepítésre és a kormány nem alkalmazott ilyet.

Menekültek védelme

A törvények lehetőséget adnak a menekültstátusz és menedékjog megadására az 1951-es ENSZ Egyezmény menekültstátuszra vonatkozó rendelkezései és azok 1967-es protokollja alapján, a kormány pedig létrehozott egy rendszert a menekülteknek való védelemnyújtás érdekében. A kormány biztosított menekültstátuszt vagy menedékjogot.

A gyakorlatban a kormány védelmet nyújtott a visszatoloncolás ellen, azaz azon személyeknek saját országukba történő visszaküldése ellen, akik esetében okkal hihető, hogy eljárást indítanának ellenük.

Az év során a Bevándorlási és Nemzetiségi Hivatal 3419 menekültstátusz iránti kérelmet kapott. Az év során ebből 169-et fogadott el. A kormány ideiglenes védelmet nyújtott további 83 személynek, akik az 1951-es Egyezmény és az 1967-es protokoll alapján nem minősülnek menekültnek. A kormány együttműködött az UNHCR-rel, a Nemzetközi Migrációs Szervezettel (IOM) és egyéb humanitárius szervezetekkel a menekültek és menedékjogot keresők segítésében.

Nem érkeztek hírek a menekültekkel szemben elkövetett szabálytalanságokról. A HHC bízott abban, hogy a július 1-én hatályba lépett jogszabályváltozások és az egyéb törvénybe foglalt, de csak 2008. január 1-én hatályba lépő rendelkezések számos pozitív változást fognak eredményezni arra a sokat kritizált módszerre nézve, hogy a hatóságok hogyan helyezik el a menedékjogot kérőket. Az egyik változás az lesz, hogy a maximális fogvatartási idő 12-ről hat hónapra csökken.

3. Rész – A Politikai jogok tiszteletben tartása: Az állampolgárok joga kormányuk megváltoztatására

A törvény biztosítja a jogot az állampolgároknak, hogy békésen kormányt váltsanak, és az állampolgárok gyakorlatban éltek ezzel a joggal rendszeres, szabad és tisztességes választások révén, melyek általános választójogra épülnek.

Választások és politikai részvétel

2006. áprilisában Gyurcsány miniszterelnök és szocialista-liberális koalíciója került újra hatalomra szabad és tisztességes választás során. Az ország engedélyezi a nemzeti kisebbségeknek nevezett csoportok számára, hogy saját Kisebbségi Önkormányzatokat válasszanak (MSG-k). Március 4-én a 13 hivatalosan elismert kisebbség közösség választott képviselőket 2.049 MSG-be. Választási visszaélésekről nem érkezett jelentés.

Nem voltak kormányzati megszorítások a politikai pártokra vonatkozóan.

A 386 tagú Országgyűlésben 43, a kormányban 3 nő kapott helyet.

Az adatvédelmi törvénynek megfelelően nem volt elérhető információ az Országgyűlésben, vagy a kormányban helyet foglaló nemzeti kisebbségek számára vonatkozóan. A kisebbségek továbbra is kis számban voltak képviselve, annak ellenére, hogy egy 1992-es Alkotmánybírósági döntés utasítja az Országgyűlést arra, hogy biztosítsa a kisebbségek képviseletét az Alkotmányban előírtak alapján.

Kormányzati korrupció és átláthatóság

A törvény büntetőjogi szankciókkal sújtja a hivatali korrupciót; de a kormányzat nem hajtja végre hatékonyan a törvényt és a hivatalnokok valószínűsíthetően büntetlenül vettek részt korrupciós tevékenységekben. A Világbank egész világra kiterjedő Kormányzati Mutatói szerint a kormányzati korrupció problémát jelentett.

A törvény előírja az Országgyűlés tagjai, a magasrangú kormányzati hivatalnokok, a polgári és kormánytisztviselők, valamint a végrehajtási hivatalnokok számára, hogy rendszeresen hozzák nyilvánosságra pénzügyi helyzetüket.

A végrehajtói és törvényhozói szervezetekben a korrupció széleskörűen észlelhető volt. Az év során a szocialista politikus (MSZP) Zuschlag János ügye intenzív figyelmet kapott a nyilvánosság részéről. Zuschlag az Országgyűlés egykori MSZP-s képviselője, a kiskunhalasi MSZP tagozat elnöke és a Bács-Kiskun megyei önkormányzat tagja volt. Az ügyészség vizsgálatot kezdeményezett Zuschlag és további öt MSZP taggal szemben, állami pénzek nem megfelelő felhasználásának gyanújával. MSZP-hez közeli ifjúsági szervezeteket azzal gyanúsítottak, hogy nem tudtak elszámolni körülbelül 347.880 dollárnyi támogatással (60 millió forint), melyet 2003-ban és 2004-ben a Sport Minisztériumtól kaptak, amikor Gyurcsány miniszterelnök sportminiszter, és a titkosszolgálati miniszter Gyurcsány államtitkára volt. Gyurcsány, mint tanú jelent meg a büntetőügyben. Ha elítélik, Zuschlag 20 év börtönbüntetést is kaphat. Év végén az ügy még vizsgálat alatt állt.

Alacsony szintű korrupció a végrehajtási szervek hivatalnokainál továbbra is problémát okozott.

Egy erősen feszült politikai környezetben a politikusok gyakran vádolták egymást korrupcióval, vagy a média illetve őket ugyanilyen vádakkal. Ennek eredményeképpen számos rágalmozási per folyt le a politikusok között, illetve a média ellen. Júniusban a kormány felállított egy 18 tagú korrupcióellenes testületet a korrupció kivizsgálására. Ez kabinetttagokból, kormányzaton kívüli állami intézmények képviselőiből és civil szervezetek képviselőiből állt.

Szeptemberben a kabinet létrehozott egy miniszteri biztosi pozíciót, hogy megvalósítsa a kormány "Új Rend" programját, melynek célja a korrupció megfékezése a pártfinanszírozásra és a képviselők hivatalos kiadásainak visszatérítésére vonatkozó szabályozás módosításával, valamint a fekete gazdaság elleni harc.

A Magyar Rendőrség továbbra is működtetett egy kilenctagú korrupcióellenes egységet a kormányon belüli korrupció kivizsgálása céljából, bár azon egyének, akik mentelmi joggal rendelkeztek, kívül estek a vizsgálat hatáskörén. Nem volt független

kormányzati szerv a belső korrupció vizsgálatára; azonban az Igazságügyi- és Rendészeti Minisztériumon belül volt egy olyan testület, amelynek feladata a rendfenntartó erőknél belüli bűnmegelőzés és vizsgálat volt.

A törvény biztosítja a kormányzati információkhoz való hozzáférést és kérésre a kormány ezt lehetővé tette. Azonban számos bírósági döntés elérhetetlen maradt a nyilvánosság számára. Az év során a TASZ számos keresetet nyújtott be a kormánnyal szemben a nyilvános információk visszatartása miatt.

4. Rész – Kormányzati magatartás nemzetközi és civil szervezetek által indított emberi jogi jogsértésekre vonatkozó vizsgálatokkal kapcsolatosan

Több hazai és nemzetközi emberi jogi csoport működött kormányzati korlátozás nélkül, akik emberi jogi eseteket vizsgáltak és publikáltak ténymegállapításokat. A kormányzati hivatalnokok együttműködők voltak és gyorsan reagáltak a szervezetek észrevételeire.

5. Rész – Diszkrimináció, társadalmi visszaélések és emberkereskedelem

A törvény tiltja a faji, nemi, rokkantsági vagy szociális alapú diszkriminációt, agyakorlatban azonban a diszkrimináció széles körben fennmaradt, különösen a romákkal szemben. A nők és gyermekek elleni erőszak, valamint az emberkereskedelem szintén problémát jelentett.

Nők

A nemi erőszak, beleértve a házasságon belüli erőszakot is, törvényellenes, de a bűncselekményt gyakran nem jelentették. A büntetés nemi erőszakért kettőtől nyolcévi szabadságvesztésig terjed, ami súlyosabb esetekben akár 15 év is lehet.

Az év folyamán a Rendőrség 395 nemi erőszakkal összefüggő ügyet vizsgált, a 2006-ban regisztrált 206 esethez képest. Az elítéltek számára vonatkozóan nem volt elérhető adat.

A törvény speciálisan nem tiltja a házasságon belüli erőszakot vagy hitvesi bántalmazás. A testi sértés általános törvényi tényállását, mely maximálisan nyolc év szabadságvesztéssel büntetendő, a házasságon belüli erőszakkal kapcsolatos ügyekben is használják. A családon belüli erőszak szakértői kutatásai azt jelzik, hogy az országban a nők körülbelül 20 százaléka vált családon belüli fizikai erőszak áldozatává. A családon belüli erőszakra vonatkozó bűnvádi eljárás ritka volt.

A rendőrség szerint az év folyamán 2593 nő esetében jelezték, hogy házasságon belüli erőszak áldozata volt, összehasonlítva a 2006-ban regisztrált 4620 esettel; azonban a házasságon belüli erőszakos esetek legnagyobb része nem kerül bejelentésre az áldozat félelme vagy szégyenérzete miatt.

Egy májusi jelentésben az Amnesty International arra figyelmeztetett, hogy sem a létező törvények, sem a kormányzati politika nem képes hatékonyan megvédeni a nőket a házasságon belüli erőszaktól. A jelentés szerint a szexuális bűncselekmények kétharmadát az áldozat által ismert személy követi el, de ezek közül csak kevés támadó kerül végül az igazságszolgáltatás elé.

A Civil Szervezetek továbbra is kritikusak voltak az Országgyűlés által 2006. júniusában elfogadott törvénnyel szemben, amely engedélyezi a bíróságok számára a távollattartási rendelkezés kiadását, hogy megvédje a személyeket a bántalmazó hitvestől. Megjegyezték, hogy a törvényhozás továbbra is az ügyészségre hagyatkozik a bírói ítéletek végrehajtásában, melyeket azonban az ügyészség bizonyítottan kevésbé volt hajlandó megtenni.

Nehéz volt a vádemelés a nők elleni erőszak miatt, mert a társadalmi hozzáállás olyan, hogy hajlamos az áldozatot vádolni az erőszakért, és civil szervezetek jelezték, hogy a rendőrség kevésbé volt hajlandó letartóztatni a visszaélőket. Az áldozatok jogait védők jelezték, hogy a vonakodás a bírósági rendszerbe vetett bizalom hiányából is adódhat, vagyis abból, hogy az igazságszolgáltatás szervei képtelenek a bántalmazási ügyek hatékony megoldására.

A Szociális és Munkaügyi Minisztérium egy külön, a családon belüli erőszakkal foglalkozó weboldalt indított, továbbra is folytatta a 24 órás forró vonal működtetését a családon belüli erőszak áldozatai számára és hétről 10-re növelte a kormány által működtetett shelter házak számát a bántalmazott nők számára.

A prostitúció törvényes, de az azzal foglalkozó személyek legálisan csak bizonyos körzetekben dolgozhatnak, távol például iskoláktól és templomoktól. A rendszeresen prostitúcióval foglalkozó személyek becsült száma 7.000 és 9.000 között változik, de a nyári turistaszezonban ez a szám akár 20.000-re is nőhet. Sokat közülük kerítők kényszerítettek vagy csábítottak prostitúcióra.

Az arra irányuló erőfeszítés során, hogy a prostitúcióval foglalkozó egyéneket bevonják a törvényes gazdaságba, az adóhivatalok engedélyezték számukra, hogy vállalkozói igazolványt igényeljenek. Az Európai Uniótól körülbelül 85.231 dollárt (14,7 millió forint) kapott a Magyar Prostituáltak Érdekvédelmi Szervezete, hogy segítse ezeket az egyéneket az engedélyek kiváltásában. Az engedély lehetővé teszi a kereskedelmi szextevékenységet folytató személy számára, hogy számlát adjon a vásárlóknak, és így része legyen a törvényes gazdaságnak az adófizetés és társadalombiztosítási hozzájárulások fizetése által.

A törvény garantálja a jogot a biztonságos munkahelyre, és január 1-én lépett hatályba egy új rendelkezés, amely kifejezetten tiltja a szexuális zaklatást. Decemberben a szexuális zaklatás bűncselekménnyé vált (korábban vétség volt). Az ETA, mely figyeli a diszkriminációellenes törvények végrehajtását, nem jelentett egyetlen szexuális zaklatással kapcsolatos büntetőeljárást sem. Ennek ellenére a szexuális zaklatás széleskörű probléma maradt, melyet számos nő eltűrt a munkahelyén, mert félt, hogy elveszíti állását.

A nők a férfikkal azonos jogokkal bírnak családjog, tulajdonjog alapján és a igazságszolgáltatás rendszerében. Munkahelyen történő gazdasági jellegű diszkrimináció előfordult a nők ellen, elsősorban az 50 évnél idősebb munkakeresők és az állapotos nők esetében. A 2006-os statisztikák alapján a nők körülbelül 15 százalékkal kerestek kevesebbet a férfiaknál.

Az év folyamán az ETA nem foglalkozott egyetlen olyan üggyel sem, melyben a munkáltató törvénytelenül diszkriminálta volna a nőket.

Gyermekek

A kormány elkötelezett maradt a gyermekek jogai és jóléte iránt.

A törvény ingyenesen, 18 éves korig kötelező oktatást biztosít a gyermekek számára. Az Oktatási Minisztérium becslései alapján az iskoláskorú gyermekek 95 százalékát írtatták be iskolába, bár a roma gyermekek kibukási aránya sokkal magasabb volt az átlagnál.

A kisebbségek saját nyelvű közoktatási rendszere továbbra sem megfelelő. Nem volt megfelelő tankönyv és nem állt rendelkezésre elegendő számú tanár, akik megfelelő végzettséggel rendelkeznek az adott nyelven. A 2007-08-as iskolai évben 651 óvodás gyermek vett részt a speciális roma kisebbségi oktatási programban roma nyelven, 1.411 az általános iskolákban és 396 a középiskolákban.

Bár a törvény tiltja a gyermekek etnikai vagy nemzetiségi alapon történő elkülönítését, a roma gyermekek elkülönítése probléma maradt. Az oktatási szegregáció csökkentése érdekében a kormány újrarajzolta az iskolai kerülethatárokat a 2007-08-as iskolai évre, hogy biztosítsa, hogy egyik kerület sem rendelkezik lényegesen magasabb arányú hátrányos helyzetű diákkal, mint a szomszédos kerületek. Ezzel egyidőben a kormány olyan szabályokat fogadott el, melyek megnehezítették az állami iskolák számára a diákok szociális, gazdasági és kulturális háttére alapján történő felvételét.

Az Útravaló Ösztöndíj Program, melyet a hátrányos helyzetű gyermekek – nagy számban romák – támogatására terveztek, tovább folytatódott az év során. A 2006-07-es iskolai évben majdnem 20.000 hátrányos helyzetű diák és 9.000 hátrányos helyzetű diákkal foglalkozó tanár kapott pénzügyi támogatást.

Az Esélyt a Hátrányos Helyzetű Gyermekeknek Alapítvány (CFCF) civil szervezet folytatta harcát a bíróságokon a romák és egyéb hátrányos helyzetű gyerekek szegregációja ellen. A CFCF nyíregyházi, miskolci és szegedi hatóságok elleni perét követően, melyben támadta a roma és egyéb hátrányos helyzetű gyerekek elkülönítését rosszul karbantartott épületekben, valamint egyszerűsített tanterv alkalmazását számukra, a hatóságok bezártak egy-egy általános iskolát valamennyi városban és a diákjaikat más iskolákba irányították át, ahol nem roma gyermekekkel tudnak együtt tanulni.

A CFCF három másik pere Hajdúhadház, Csörög és Miskolc város hatóságai ellen még folyamatban volt az év végén.

A fiúknak és lányoknak jellemzően ayonos jogaik vannak az állami egészségügyi szolgáltatásokhoz.

A Rendőrség szerint az év során 4.568 gyermekek elleni bűncselekményt jelentettek, a 2006-os 1.135-hoz képest. A Rendőrség továbbra is hiányolja a megfelelő képzést, kapacitást és intézményi támogatást, ahhoz hogy hatékonyan védhesse meg a gyermekeket, elsősorban a családon belüli erőszakkal esetében.

A törvény súlyos büntetéssel sújtja azon személyeket, akik gyermekek ellen követnek el szexuális zaklatást. Bár az érintett gyermekeket nem helyezik vád alá, fiatalkorúak javítóintézetébe küldhetik őket és befejeztethetik velük az iskolát.

Emberkereskedelem

A törvény minden formában tiltja az emberkereskedelmet; ennek ellenére az ország területére, területéről és mindenekelőtt a területén keresztül történő emberkereskedelem komoly probléma maradt.

Az áldozatokat elsősorban szexuális kizsákmányolás érte, de érkeztek jelentések a belföldi rabszolgamunkáért és kétkezi munkáért történő emberkereskedelemről is. A fő kiindulási országok közé tartozott: Szlovákia, Románia, Ukrajna, Moldova, Lengyelország, a Balkán és Kína. A fő célországok pedig Ausztria, Németország, Spanyolország, Hollandia, Olaszország, Franciaország, Svájc és az Egyesült Államok voltak. Szintén voltak információk embercsempészetéről Közép-Amerikába, Mexikóba, a Skandináv országokba, Japánba és az Egyesült Királyságba. Nők szexuális kizsákmányolása céljából előfordult az országon belüli embercsempészet is.

Nem készült becslés az embercsempészet áldozatainak számáról.

Az országon belül az embercsempészet veszélyének leginkább kitett személyek azok az árvák, akiknek elérve a felnőtt kort el kell hagyniuk az árvaházakat, annak ellenére, hogy szűkös erőforrással rendelkeznek; fiatal vidéki nők és fiatal roma nők. Az emberkereskedelem áldozatai a megfigyelések alapján egyre fiatalabbak voltak, és a gyermekcsempészet gyakoribbá vált.

A kormány tisztviselői és a civil szervezetek szerint az embercsempészek többsége egyedül, vagy családi alapon felépülő csoportban dolgoztak. Szervezett bűnözői csoportok szállították az emberkereskedelem áldozatainak jelentős részét az országba, vagy az országon keresztül, prostitúcióra kényszerítés céljából.

Az embercsempészek fő toborzási módjai közé tartoztak a külföldi munkalehetőséget kínáló hirdetések, mint au-pair, pincérnő és táncosnő. Néhány esetben az áldozatok sejtették, hogy a célországban prostitúcióval fognak foglalkozni, de nem voltak tudatában azoknak a kényszerítő feltételeknek, melyekkel szembesültek.

A törvény alapján az emberkereskedelemért járó maximális büntetés 3 év szabadságvesztés, vagy 5-15 évtől életfogytiglanig, amennyiben a bűncselekmény 12 éven aluli gyermeket érint. Amennyiben egy szervezett bűnözői csoport érintett, a büntetés bármilyen emberkereskedelemért életfogytiglani börtönbüntetés és vagyonekzobzás lehet. A kormány embercsempészet ellen irányuló erőfeszítései elégtelenek maradtak, bár a törvények javítása, a végrehajtó tisztviselők fokozódó képzése és a probléma iránti megnövelt figyelem a kormány magasabb szintjein fokozatos fejlődést eredményezett az elmúlt években. Az emberkereskedelem-ellenes civil szervezetek azt állították, hogy az emberkereskedelem-ellenes törekvések leggyengébb eleme az ügyészi hivatal vonakodása volt a vádemelésről illetően, valamint a probléma fontosságát lebecsülő rendőrségi járőrök magas száma. A rendőrség az év folyamán 48 emberkereskedelemmel kapcsolatos ügyet vizsgált, melyekből 24-et továbbított az ügyészségnek, míg a határőrség egyetlen ügyet vizsgált és továbbított.

Nem volt arra vonatkozó bizonyíték, hogy kormányzati tisztviselők részt vettek volna emberkereskedelemben, vagy tolerálta volna azt.

A kormányzati szervek közül az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, a Külügyminisztérium, a rendőrség, a határőrség és a vámhivatalok vesznek részt legfőképpen az emberkereskedelem elleni harcban. Létezik egy minisztériumok közötti emberkereskedelem-ellenes munkacsoport és a rendőrségnek is van egy emberkereskedelemmel foglalkozó egysége. A Külügyminisztérium felelős valamennyi emberkereskedelem-ellenes tevékenység koordinálásáért.

A kormány rendszeresen együttműködött más országokkal az emberkereskedelemmel kapcsolatos közös nyomozásban. Egyetlen külföldi állampolgár sem lett az országból emberkereskedelmi vádak miatt kiutasítva.

A kormány épületet adományozott egy civil szervezet számára shelter működtetése céljából, elkülönített továbbá 74.486 dollárt (13 millió forint) az áldozatok védelmére. A shelter 45 embercsempészet áldozatálul esett személyt fogadott az év során. Körülbelül 60 regionális és helyi áldozatvédelmi iroda működik ahol az emberkereskedelem áldozatai pszichológiai, szociális és jogi segítséget kaphatnak. A Szociális és Munkaügyi Minisztérium ingyenes telefonvonalat működtetett az emberkereskedelem áldozatai számára. Az emberkereskedelem áldozatai közül azok, akik együttműködtek a rendőrséggel és az ügyészséggel kaphattak az ideiglenes tartózkodási engedélyt, a kitoloncolástól való rövid távú védelmet és sheltert.

A kormány folytatta a belföldi civil szervezetekkel és a Nemzetközi Migrációs Szervezettel való szoros együttműködést, hogy előmozdítsák az embercsempészzettel kapcsolatos lakossági felvilágosító programokat.

Fogyatékkal élő személyek

A törvény tiltja a fogyatékkal élő személyek foglalkoztatási, oktatási, egészségügyi ellátási vagy egyéb közszolgáltatások során történő diszkriminációját; a fogyatékkal élő személyek azonban továbbra is szociális diszkriminációval és előítéletekkel szembesültek. Kormányzati források 600.000-re becsülik a fogyatékkal élők számát, míg a fogyatékosok szervezetei ezt a számot egy millió körülire becsülik (a népesség 6-10 százaléka).

A fogyatékkal élő személyek rendszerint diszkriminációval szembesülnek a foglalkoztatás, oktatás és az egészségügyi ellátás területén. A munkaképes korú szellemi fogyatékosokkal rendelkezők körülbelül 10 százalékát foglalkoztatták. Civil szervezetek kifejezték aggodalmukat az állami fenntartású, szellemi fogyatékos személyeket hosszú távon gondozó intézetekre vonatkozó független ellenőrzés hiányával kapcsolatban. Szórványos jelentések készültek arról, hogy az ilyen intézmények dolgozói túlzott korlátozásokat alkalmaztak a betegekkel szemben, melyet a szakértők részben a nem megfelelő számú képzett személyzetnek tudtak be.

A Szellemi Fogyatékosokat Képviselő Központ (MDAC) elnevezésű nemzetközi civil szervezet bírálta a kormányt, mert nem teljesítette kötelezettségeit azok védelme érdekében, akiket gondnokság alá helyeztek. Az egyik kulcsprobléma az MDAC nézete szerint az volt, hogy a gyámságon kívül nem volt alternatíva azon fogyatékkal élő személyek számára, akiknek bizonyos döntések meghozatalában támogatásra volt szükségük. A májusban az MDAC által végzett kutatás szerint 66.000 felnőttet

fosztottak meg jogi cselekvőképességétől.

Augusztusban a kormány elfogadott egy 580 millió dolláros (100 milliárd forint) programot a fogyatékkal élő személyek körülményeinek javítására, valamint abból a célból, hogy életszínvonaluk emelésével, a rehabilitációs központokba, oktatásba, és foglalkoztatásba való bejutási esélyeik javításával, társadalmilag integrálják őket. A program a tervek szerint 2010-ig folytatódik.

Egy kormányzati rendelet előírja minden vállalat számára, amely 20-nál több alkalmazottat foglalkoztat, hogy munkahelyeinek 5 százalékát tartsa fenn fizikai vagy szellemi fogyatékkal rendelkező személyeknek. A rendelet bírságot határoz meg nem teljesítés esetén. A munkáltatók jellemzően inkább megfizették a büntetést, minthogy fogyatékos személyeket alkalmazzanak.

Az államigazgatási intézmények és önkormányzatok folytatták a középületek akadálymentesítését, hogy a fogyatékkal élők számára is elérhetővé tegyék azokat. A törvény előírja, hogy 2010-ig valamennyi központi kormányzat által működtetett épület legyen akadálymentes, és a helyhatóságok által üzemeltetett épületeknek is el kell érniük ezt a célt 2013-ig. Év végén a központi kormányzat által működtetett középületek 60-70 százaléka, a helyhatóságok által működtetett épületek 16 százaléka teljesítette ezt. Egy áprilisban hatályba lépő jogi követelmény meghatározza, hogy a tömegközlekedést 2010-ig kell akadálymentesíteni a fogyatékkal élő személyek számára.

A civil szervezetek képviselői bírálták a kormányt, amiért nem harmonizálja a hazai törvényeket az ENSZ Fogyatékos Személyek Jogairól szóló Egyezményével.

A fogyatékosok jogait védő vezető intézmény a Szociális és Munkaügyi Minisztérium volt. A kormány az év folyamán bemutatta nemzeti akciótervét a fogyatékos személyekre vonatkozóan.

Nemzeti/Faji/Etnikai kisebbségek

2007-ben az ETA 756 diszkriminációra vonatkozó panaszt vizsgált, melyek közül 29-et talált jogosnak. 23 esetben állapított meg foglalkoztatásban elkövetett vagy közszolgáltatások elérésre terén tapasztalt diszkriminációt és 2.899 dollár (500.000 forint) és 25.690 dollár (4,5 millió forint) közötti értékben vetett ki bírságot három esetben.

A népesség közel 2 százalékát adó roma közösség a legnagyobb etnikai kisebbség. Őket továbbra is széles körben éri diszkrimináció a foglalkoztatásban, oktatásban, lakhatásban, büntetés-végrehajtási intézetekben, és közintézményekben, mint például éttermek és bárók. A romák jóval alacsonyabban iskoláztak, mint más állampolgárok és jövedelmük valamint várható életkoruk jóval az átlagon alul maradt. Rendszeresek voltak a romákkal szembeni rendőrségi visszaélésekkel kapcsolatos beszámolók, de számos áldozat továbbra sem mert jogorvoslatért folyamodni vagy értesíteni a civil szervezeteket.

A roma munkanélküliek arányát 70 százalék körülire becsülik, ami több mint tízszerese az országos átlagnak, és a legtöbb roma rendkívül rossz anyagi körülmények között él.

Egy 2006-os tanulmány szerint a romák több, mint 82 százaléka nyolc vagy annál kevesebb évnyi oktatásban részesült, a fennmaradó népesség 36 százalékos arányához képest. Ehhez hasonlóan, míg a népesség mintegy 40 százalékanak volt valamiféle középiskolai végzettsége, ez az arány a romák esetében 3,1 százalék. Továbbá azon iskolák, ahol a romák alkották a többséget általánosságban zsúfoltabbak, rosszabbul felszereltek és érzékelhetően rosszabb fizikai állapotban voltak azokhoz képest, melyekbe nem roma diákok jártak.

A roma nemzetiségű iskolás gyermekek szegregációja továbbra is problémát okozott. Őket gyakran ok nélkül javító osztályokba tették, ezzel hatékonyan elkülönítve őket a többi diáktól. Az NGO-k és kormányzati tisztviselők becslése szerint a roma gyermekek 20 százaléka vett részt javító programokban. Legalább 799 elkülönített osztály létezett a csökkent képességű diákok számára, és az esetek több mint 25 százalékában az összes diák roma volt. Számos iskola, ahol a diákok többsége roma, egyszerűsített tanterv alapján oktat.

A hatóságok számos lépést tettek annak érdekében, hogy csökkentsék a roma gyerekek által tapasztalt oktatási hátrányokat. Abban a hitben, hogy a családi hátrányos helyzetet a korai gyerekkorban lehet legsikeresebben csökkenteni, a törvény előírja, hogy minden súlyosan hátrányos helyzetben lévő gyermeket fel kell venniük az óvodáknak. Az év folyamán a kormány pénzügyileg támogatta az óvodákat kapacitásuk növelése érdekében, valamint hogy kezdjenek speciálisan a hátrányos helyzetű gyermekek képességeit fejlesztő programokat.

Problémát okozott a romák számára a lakáshoz jutás elégtelen rendszere, és az ő általános életkörülményeik továbbra is lényegesen rosszabbak voltak, mint az átlagos népességé. A roma érdekvédelmi csoportok szerint a helyhatóságok számos technikát alkalmaztak arra, hogy megakadályozzák a romákat a kellemesebb városi környezetbe költözésben. Az ilyen technikák közé tartozott a szegények részére készült speciális lakások helyi önkormányzat által való elárverezése a legmagasabb összeget adónak, valamint a romák kilakoltatása a felújításra kijelölt területekről, anélkül, hogy megfelelő kompenzációt kaptak volna ahhoz, hogy a felújítás után visszatérjenek.

Júliusban Nyírmihálydiban a Hepatitis A vírus járványa számos gyermeket megfertőzött. A polgármester a helyi roma település szegényes higiéniai feltételeit okolta a járványért és elhatározta, hogy visszatartja a szociális segélyeket addig, amíg a családok legalább egy árnyékszékét nem építenek az udvarukban. A polgármester szabályozását törvénytelennek minősítették, majd a miniszteri és az ombudsmani vizsgálatot követően a szociális segélyt gyorsan folyósították az érintett 160 családnak.

A civil szervezetek és roma aktivisták azt állították, hogy a roma gyermekek nem rendelkeznek azonos hozzáféréssel az egészségügyi ellátáshoz és egyéb kormányzati szolgáltatásokhoz.

A legtöbb minisztériumnak voltak speciális tisztviselői a roma ügyek kezelésére, valamint a megyei munkaügyi központok szintén rendelkeztek roma ügyekért felelős tisztviselőkkel, akik a roma közösség szükségleteire összpontosítottak. Az Oktatási és Kulturális Minisztérium folytatta a pénzügyi támogatás folyósítását, hogy ösztönözze az iskolákat a roma és nem roma gyerekek azonos osztályban történő

integrálására és hogy visszahelyezze a nem megfelelően, javító programokba helyezett romákat. A Szociális és Munkaügyi Minisztérium egy programot működtetett a roma közösségek infrastrukturális fejlesztéseinek finanszírozására.

Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium egy roma diszkriminációellenes jogi szolgáltatási hálózatot működtetett, amely ingyenes jogi segítségnyújtást biztosított a romáknak olyan esetekben, amikor diszkriminációval szembesültek etnikai hovatartozásuk miatt.

A romák, ahogyan a másik 12 hivatalos kisebbség is, megválaszthatják saját kisebbségi önkormányzataikat, melyek felelősek a kisebbségi tevékenységek szervezéséért valamint a kulturális és oktatási ügyek kezeléséért. Minden ilyen önkormányzati szervezet elnökének jogában áll részt venni és felszólalni a helyi önkormányzati gyűléseken. Év végén a 2.045 aktív kisebbségi önkormányzatból 1.118 volt roma.

Az Országgyűlés 10 éve tartó kudarca, hogy törvénybe iktasson alkotmányos rendelkezéseket a kisebbségi képviseletre a szervezeten belül, az év folyamán megoldatlan maradt.

Egyéb társadalmi visszaélések és diszkrimináció

A homoszexualitás legális, de egy alkalommal jobboldali csoportok fizikailag bántalmaztak homoszexuálisokat. A rendőri kíséret ellenére a július 7-én az éves Meleg Büszkeség felvonuláson résztvevő mintegy 2.000 résztvevő összetalálkozott egy néhány száz fős homoszexualitás-ellenes tüntetőcsoporttal, akik verbálisan sértegették, sörösvéggel, tojásokkal, homokkal töltött nylonzacskókkal és két füstbombával dobálták meg őket. Ezt az ellentüntetést a szélsőjobboldali Jobbik párt szervezte. Később az este folyamán, miután a rendőrség figyelemmel kísérte a homoszexualitás-ellenes tüntetők szétesését és elvonult, tanúk jelentették, hogy számos, a felvonulás végét jelentő éjszakai klubba belépő és onnan távozó személyt fizikailag bántalmaztak. A rendőrség állítólag nem válaszolt az ezeket az incidenseket bejelentő telefonhívásokra. Számos civil szervezet bírálta a rendőrséget a tétlenségért és 17. a parádéval kapcsolatban letartóztatott személy csoportos rendbontás elkövetéséért való megvádolásáért, ahelyett, hogy a sokkal súlyosabb közösség elleni izgatás vagy a gyülekezés szabadágának megsértése miatt emeltek volna vádat.

6. Rész – Munkavállalói jogok

a. Az egyesülési jog

A törvény lehetőséget biztosít a munkások számára, hogy választásuk szerint előzetes engedély vagy túlzott követelmények nélkül szakszervezeteket alakítsanak vagy abba belépjenek, és a munkavállalók alkalmazták ezen jogukat a gyakorlatban. A munkavállalók körülbelül 23 százaléka volt valamely szakszervezetnek a tagja.

b. A kollektív szerveződéshez és alkuhoz való jog

A törvény biztosítja a szakszervezeteknek, hogy tevékenységüket beavatkozás nélkül folytassák és a kormány a gyakorlatban meg is védte ezt a jogot. A kollektív szerződéskötést, melyet szabadon gyakorolhattak, törvény védi. A munkaerő

mintegy 40 százaléka kötött kollektív szerződést (majdnem 3.000 kollektív szerződési megállapodás létezett).

A katonai személyzet és a rendőrségi tisztviselők kivételével a munkásoknak joguk van a sztrájkhoz, és ezen jogukat gyakorolták is. A törvény lehetőséget biztosít a katonai személyzet és a rendőrségi tisztviselők szakszervezetei számára, hogy sérelmeik megállapításáért bírósághoz forduljanak.

Nincsenek export-feldolgozó zónák, de egyes külföldi cégek gyakran kapnak vámmentes övezet státuszt létesítményeiknek.

Az általános munkajogi törvények alól nem képeznek kivételt a vámmentes zónák.

c. A kényszer- illetve kötelező munka tilalma

A törvény tiltja a kötelező illetve kényszermunkát, beleértve a gyermekekét is, de ennek ellenére voltak jelentések, hogy ilyen tevékenység előfordult. Személyek, köztük gyermekek részesei voltak az országba, országból és országon keresztül vezető emberkereskedelemnek, melynek célja a kereskedelmi célú szexuális kizsákmányolás és kényszermunka volt.

d. A gyermekmunka tilalma és a munkavállalás minimális életkora

A törvény védi a gyermekeket a munkahelyi kizsákmányolástól. 16 éven aluli gyermekek munkavégzése tiltott, kivéve bizonyos körülmények esetében, mint például az iskolaszünetekben történő időszakos munka a 14 és 16 éves kor között. A gyermekek nem dolgozhatnak éjszakai műszakban és nem túlórázhatnak vagy végezhetnek nehéz fizikai munkát. A Nemzeti Munkaügyi Központ a gyakorlatban betartatta ezeket a szabályokat, és nem voltak jelentések ezek megsértéséről.

A gyermekek szexuális kizsákmányolása céljából végzett embercsempészet problémát jelentett.

e. Elfogadható munkakörülmények

A nemzeti havi minimálbér 368 dollár (65.500 forint), nem biztosít megfelelő életszínvonalat a dolgozó és családja számára. A munkaadókat, munkavállalókat és a kormányt tömörítő Országos Érdekegyeztető Tanács rendszeresen értékelte és emelte a minimálbért.

A törvény szerinti hivatalos munkanap nyolc órából áll, bár ez az iparág függvényében változhat. Egy 48 órás pihenőidő van előírva bármely 7 napos folyamatosan munkában töltött időszak után. Az általános munkahét 40 órás, a túlóráért pedig túlóradíj jár. A törvény tiltja a 200 órát meghaladó túlórákat éves szinten. A törvények vonatkoznak a munkavállalói engedéllyel rendelkező külföldi munkavállalókra is.

A munkajogi bíróságok és a munkaügyi felügyelet a kormány által felállított foglalkoztatás-biztonsági normákat léptetett hatályba, de az egyedi biztonsági előírások nem egyeztek a nemzetközileg elfogadott előírásokkal és a betartatásuk sem volt mindig hatékony. A törvények jogot adnak a munkavállalóknak arra, hogy

kivonják magukat a veszélyes munkahelyzetektől anélkül, hogy kockáztatnák további alkalmazásukat, és ezt a jogot általánosan tiszteletben tartották.